

LÁ THƯ MỤC VỤ

Nhìn lại những năm tháng tù đày, tôi vẫn tự hỏi không biết nhờ đâu tôi sống sót trở về trong khi rất nhiều anh em đã xanh mồ xanh má, và càng hỏi tôi càng nhận ra vô số những ơn sâu nghĩa nặng mà Thiên Chúa đã rót xuống trên tôi, nên tôi phải tạ ơn Ngài suốt cả cuộc đời còn lại của tôi. Thú thật, lắm lúc tôi ước ao được sống lại những ngày tháng đọa đày ấy, thế mới nghịch lý ! Vì sao ? Vì giữa cảnh ‘địa ngục trần gian’ nơi mà con người sống kiếp sâu bọ, tù nhân lại nếm được nhiều niềm vui rất thanh tao thú vị và đôi khi rất linh thánh.

Người tù có những niềm vui mà người đời không thể có được. Có những niềm vui rất nhỏ nhoi như nhặt được một cọng rau, đến niềm vui khi học được một chữ ngoại ngữ mới, hoặc niềm vui khi thả hồn bay ra khỏi những hàng rào kẽm gai về với tổ ấm yêu thương nhất là hướng lên Thiên Chúa, và niềm vui to lớn nhất là được người thân đến thăm nuôi dù chỉ được gặp họ vồn vẹn 30 phút dưới sự canh chừng gắt gao của các cai tù cộng sản. Lúc còn ở Chí Hoà, niềm vui của tôi là hằng ngày lén lút gặp bác Hồ Ngọc Ân để học từng chữ tiếng Nhật, gặp giáo sư Nguyễn Thanh Tùng để thu vào từng điểm văn phạm Anh ngữ, vui vô cùng. Đến khi chuyển ra thung lũng A 20, có những buổi sáng nghe tiếng chim kêu mà lòng tràn ngập niềm vui. Rồi những đêm mưa, hạt mưa rơi trên mái nhà kéo hồn tôi về những năm tháng còn bé sống ở cuối đường Phan Đình Phùng, Gia Định. Vui hơn khi nghe các bậc đàn anh kể về gia đình của họ, về người vợ, từng đứa con, về ngày vui nhất là ngày cưới.

Cuộc sống trần gian được dệt nên từ những niềm vui. Vui khi một em bé chào đời (Chúa Nhật vừa qua tôi rửa tội cho 5 em bé, về nhà xứ ghi vào sổ Rửa Tội tôi mới khám phá ra em cuối cùng mang số 1008, quyển sổ bắt đầu từ tháng Mười năm 1996, vị chi trong 17 năm, trừ ra con số non 200 người lớn Rửa Tội, thì Cộng Đoàn đón nhận hơn 800 em bé), vui thật ! Ngoài ra, cuộc sống đời này còn có nhiều niềm vui khác, ví dụ chúng ta vui vì được xem một phim hay, vui vì được lành bệnh, vui vì thi đậu, vui vì trúng số, vui vì làm ăn phát đạt, vui vì gặp lại bạn thân, vui khi gia đình trên thuận dưới hòa... Vui lớn, vui nhỏ xen lẫn vào cuộc đời để làm vui đi những nỗi buồn, nỗi khổ. Nhưng hình như niềm vui lớn nhất trong mỗi gia đình là niềm vui khi tham dự đám cưới. Hễ có đám cưới thì thường thấy cặp chữ “Song Hỷ” nói lên niềm vui của hai họ và niềm vui ấy tăng lên gấp đôi.

Thế nhưng Chúa Giêsu lại nói : “Con cái đời này thì cưới vợ lấy chồng, còn những ai đáng hưởng đời sau và sống lại từ cõi chết, thì sẽ không cưới vợ lấy chồng... bởi họ được trở nên như thiên thần và trở thành con cái Thiên Chúa”. Vậy là ở ‘đời sau’ sẽ không có những đám cưới, thế thì cuộc sống có vui không ? Lời Chúa nói khiến chúng ta nghĩ ngay đến tính cách thiêng liêng của ‘đời sau’, ở đó sẽ không còn những phong tục và những niềm vui của đời này nữa. Nhưng các người Do Thái và phái Sadốc lại không nghĩ như vậy. Theo quan niệm của họ thì sự sống của Thiên Chúa và các thiên sứ của Ngài thì rất khác với sự sống của loài người và con cái thế gian. Một đảng vốn là vĩnh cửu nên không cần truyền sinh, đảng kia là vẫn vôi nên cần cưới vợ lấy chồng.

Không thể so sánh sự sống ở đời này với sự sống ở đời sau. Các vấn nạn của đời sống trần gian chẳng có nghĩa lý gì đối với sự sống trên Nước Trời. Chúa Giêsu còn bảo : “...Thiên Chúa là Thiên Chúa của kẻ sống”. Nếu Thiên Chúa bất lực trước cái chết thì Người không còn toàn năng nữa. Tin vào Thiên Chúa Toàn Năng tức là tin rằng có đời sau. Con người được Thiên Chúa tạo dựng để hưởng hạnh phúc, nhưng không phải là thứ hạnh phúc chóng qua ở đời này nhưng là cuộc sống vĩnh hằng đời sau mà Thiên Chúa đã dọn sẵn cho mỗi người. Cuộc hành trình trên trần gian này tuy ngắn ngủi, mau qua và tạm bợ, nhưng lại rất quan trọng, vì những gì chúng ta sống và thực hiện ở đời này, sẽ ảnh hưởng một cách quyết định đến cuộc sống mai sau. Hãy nghe lời khuyên của thánh Phaolô, để chúng ta đừng mãi mê với những danh vọng hão huyền, những lạc thú chóng qua đời này khiến chúng ta lạc mất lối về với Đấng Toàn Năng đã tạo dựng nên chúng ta. Hãy biết sống yêu thương, hoà nhã, vị tha, cao thượng ngay ở đời này, vì cái chết (mà Đức Cha Cao Đình Thuyên gọi là chiếc chìa khóa vàng) sẽ mở cho chúng ta sang một kiếp sống khác hầu tiếp nối những gì chúng ta đã và đang sống.

Linh mục Phạm Quang Hồng.

